

[Bilgrav-Nielsen.]

litærblokke. Når det radikale venstre på trods af dette er deltager i forsvarsforliget, hænger det sammen med, at vi må konstatere, at det er lykkedes NATO-pagten og Warszawapagten at komme i kontakt med hinanden og komme til en slags forståelse om, at man ikke ved stadig oprustning skaber fredelige tilstande, men at man tværtimod bliver nødt til bevidst at arbejde hen imod en gensidig nedrustning.

Denne kontakt mellem NATO-pagten og Warszawapagten, mellem Sovjet og USA, har allerede ført til visse sikkerhedspolitiske landvindinger.

Vi er af den opfattelse, at disse bestræbelser ikke på nogen måde må forstyrres, og at det ikke i øjeblikket ville fremme fredens sag, om Danmark ensidigt besluttede sig for at træde ud af NATO. En udtræden kunne måske endda føre til, at der skabtes usikkerhed mellem de to parter om Danmarks stilling. Det er på denne baggrund, man skal se det radikale venstres deltagelse i det gældende forsvarsforlig.

Ser vi derefter på indholdet af forliget, så var det afgørende for det radikale venstres medvirken, for det første at forsvarrets samlede personaleforbrug blev reduceret med ca. 9.000, for det andet at tjenestetiden blev reduceret fra 12 til 9 måneder for de værnepligtige, og for det tredje at omkostningerne ved opretholdelse af forsvaret blev betydelig mindre, end tilfældet ville være uden radikal deltagelse i et forlig.

I relation til diskussionen om eventuelt flykøb må man erindre sig, at forliget også indeholder en bestemmelse om, at man årlig skal kunne gennemføre materielanskaffelser til ca. 400 mill. kr. inden for forsvaret. Af forsvarsministerens redegørelse bemærker man, at der ikke er truffet nogen beslutning, men man bemærker også, at det er forsvarsministerens opfattelse, at der er plads inden for de økonomiske rammer af det nugældende forlig, dog forstået sådan, at dette må forudsætte, at det gældende forlig bliver videreført i de år, hvori anskaffelserne skal

finde sted. Helt uanset hvilken flytype man måtte bestemme sig for, er det det radikale venstres opfattelse, at der ikke inden for det gældende forsvarsforlig er plads for køb af fly, at en beslutning om køb af fly ikke kan træffes løserevet fra beslutningen om, hvilken forsvarsordning der i det hele taget skal være gældende for perioden efter 1. april 1977, bl. a. af den årsag, at flykøb vil beløbe sig til så store årlige omkostninger, at heni- mod halvdelen af materielinvesteringerne ville skulle anvendes til netop flykøb. Så på det foreliggende grundlag må det radikale venstre erklære, at vi ikke kan give tilslutning til, at der købes nye fly til forsvaret.

Når ministeren siger, at betalingen, jeg tror han sagde i hovedsagen, vil komme til at foregå på den anden side af 31. marts 1977, må jeg måske tillade mig at konkludere, at en del af betalingen vil komme til at ligge på denne side af 31. marts 1977, altså i den gældende forligsperiode. Der synes altså at være ledige midler inden for de gældende rammer. Disse ledige midler må så også kunne anvendes til andre formål, f. eks. til at få ændret den helt utålelige situation, der hersker omkring de værnepligtige, hvor vi ikke endnu har besluttet at gennemføre en egentlig aflønning.

Det er det radikale venstres opfattelse, at den mest presserende beslutning på forsvarsområdet netop har at gøre med dette forhold. Vi mener, at vi bør komme frem til, at de værnepligtige får en aflønning, der står mål med, hvad en ufaglært arbejder tjener. Vi mener også, at vi ved indførelse af et sådant aflønningssystem kan råde bod på de urimelige vilkår, der hersker, hvor en stor del udskrevne soldater ikke ved, hvornår og om de overhovedet bliver indkaldt, altså at der opsamles en pukkel af udskrevne.

Ved at kombinere frivillighed med fuld soldaterløn mener vi, at det problem vil kunne afhjælpes, og at vi i øvrigt også derved kunne afhjælpe det problem, der er med det store antal militærnægtere.

I betragtning af, at ministeren må konstatere, at der er visse ledige beløb inden for